

Puls Uczelni

Pismo Studentów Poznańskiej Akademii Medycznej NS im. Księcia Mieszka I w Poznaniu

Powiat Grodziski

www.pgw.pl

www.pgw.pl

W NUMERZE

Konferencja „Inteligencja
emocjonalna”

s. 2

Nowe zaplecze kliniczne

s. 4

Studia w Świnoujściu

s. 6

Konferencja naukowa „Rola inteligencji emocjonalnej we współczesnym świecie”

6 grudnia 2025 roku w siedzibie Poznańskiej Akademii Medycznej NS im. Księcia Mieszka I przy ul. Św. Michała 43 odbyła się konferencja naukowa zorganizowana we współpracy z Fundacją „Najpierw Emocje”. Wydarzenie zgromadziło szerokie grono uczestników: naukowców, nauczycieli, terapeutów, studentów, przedstawicieli zawodów medycznych oraz osób zainteresowanych wpływem emocji na funkcjonowanie człowieka w dynamicznie zmieniającym się świecie.

Konferencja stanowiła przestrzeń do interdyscyplinarnej refleksji nad rolą inteligencji emocjonalnej w edukacji, relacjach społecznych, procesach decyzyjnych oraz w kontekście dynamicznego rozwoju technologii, zwłaszcza sztucznej inteligencji. Program wydarzenia został podzielony na trzy bloki tematyczne, w których zaprezentowano zróżnicowa-

ne podejścia do zagadnienia emocji – od psychologicznego i neuropsychologicznego po etyczny, edukacyjny i organizacyjny.

Blok I: „Człowiek, emocje i edukacja w czasach AI” (9:00–11:00)

Pierwsza część konferencji poświęcona była roli emocji w procesach edukacyjnych oraz wyzwaniom, jakie stawia przed współczesnym człowiekiem rozwój sztucznej inteligencji.

Jako pierwszy wystąpił Adam Hubert z prelekcją „Edukacja emocjonalna dla każdego!”, podkreślając znaczenie powszechnego i systemowego rozwijania kompetencji emocjonalnych – zarówno wśród dzieci, jak i dorosłych. Następnie prof. Bolesław Andrzejewski w wykładzie „Racjonalizm i romantyzm. Przyczynki do sporu o człowieka” ukazał historyczno-filozoficzne korzenie podziału między emocjami a rozumem, wskazując

na konieczność ich harmonijnego współistnienia. Ks. prof. Mirosław Michalski poruszył etyczny wymiar rozwoju technologii w prezentacji „Emocje wokół etyki sztucznej inteligencji”, zwracając uwagę na moralne konsekwencje automatyzacji i algorytmizacji życia społecznego. Blok zakończył prof. Mirosław Śmiałek wykładem „Amerykańskie spojrzenie na AI w przestrzeni edukacyjnej”, prezentując globalne trendy w wykorzystaniu sztucznej inteligencji w procesach kształcenia i wspierania nauczycieli.

Blok II: „Natura, siła i komunikowanie emocji” (11:30–13:30)

Po przerwie kawowej uczestnicy wysłuchali wystąpień koncentrujących się na tym, czym są emocje i jak wpływają na codzienną komunikację.

Dorota Hubert otworzyła tę część wykładem „Czym w ogóle są emocje?”,

Prelegenci przy stole prezydyjnym podczas wystąpienia

Jeden z paneli wykładowych

Uczestnicy wydarzenia

Sesja konferencyjna z udziałem prelegentów i publiczności

Współorganizator wydarzenia – Poznańska Akademia Medyczna

Współorganizator wydarzenia – Fundacja „Najpierw Emocje”

wprowadzając słuchaczy w podstawy funkcjonowania emocjonalnego człowieka. W dalszej części Monika Hofman-Piszora dzieliła się osobistą perspektywą w wystąpieniu „Moc emocji. Co mi dało ich poznanie?”, akcentując rolę samoświadomości i pracy nad sobą. Dr Barbara Konat w prelekcji „Emocje w słowach: jak mówić, by poruszać i rozumieć emocje w komunikacji” omówiła językowe aspekty wyrażania emocji oraz ich znaczenie w budowaniu relacji. Ostatni wykład wygłosił dr Jakub Prus, który w prezentacji „Czy dobry argument sam się obroni? Rola patosu w argumentacji” wskazał na znaczenie emocji w procesach perswazyjnych i debacie publicznej.

Blok III: „Wieloaspektowość emocji” (14:30–17:00)

Ostatni blok tematyczny dotyczył przedstawienia emocji w szerokim, interdyscyplinarnym ujęciu. Dr n. med. i n. o zdr. Magdalena Cieśla (on-line) zaprezentowała wykład „Psychosomatyczne uwarunkowania inteligencji emocjonalnej w kontekście przeciążenia cywilizacyjnego”, ukazując wpływ stresu i obciążenia środowiskowego na funkcjonowanie emocjonalne. Dr Marta Majorczyk w wystąpieniu „Rozwój inteligencji emocjonalnej z perspektywy neuropsychologicznej” omówiła biologiczne podstawy emocji i możliwości wzmocnienia kompetencji emocjonalnych. Następnie dr Agnieszka Chuda w wykładzie „Emocje i wartości w organizacji” przedstawiła znaczenie kultury emocjonalnej w pracy zespołowej i zarządzaniu. W kolejnej prezentacji dr Grzegorz Bręczewski zaprosił słuchaczy do krytycznej refleksji, omawiając „Obszary niejasności w rozwoju inteligencji

WYDAWCA
Wydawnictwo Naukowe
Poznańskiej Akademii Medycznej NS
im. Księcia Mieszka I w Poznaniu
ul. Bułgarska 55
tel. 61 646 02 32
www.pam.poznan.pl/wydawnictwo
wydawnictwo@pam.poznan.pl

Redakcja i stali współpracownicy
Joanna Białas
Joanna Lewandowska
Izabela Podejma
Anna Zbaraszewska
Samorząd Studencki PAM

Skład
Studio StrefaDTP
Nakład 250 egz.

*Masz poczucie humoru?
Śpiewasz, uprawiasz ciekawy sport?
Pomagasz innym - jesteś
wolontariuszem?
Piszesz wiersze, rysujesz, może
masz hobby, którego nie znamy?
Podziel się z nami swoją pasją
albo dołącz do współpracowników
Pulsu Uczelni!*

emocjonalnej z perspektywy psychologa sceptycznego”. Wykład dr. Piotra Warycha „Emocje i wartości w czasach smogu informacyjnego”, dotyczący wyzwań związanych z przeciążeniem informacyjnym i jego wpływem na zdolność regulacji emocji, był ostatnim i zamykającym wydarzeniem.

Konferencja była wyjątkową okazją do wymiany wiedzy, doświadczeń i perspektyw dotyczących emocji – jednego z kluczowych aspektów ludzkiego funkcjonowania. Uczestnicy podkreślali wartość połączenia wiedzy naukowej z praktycznymi wnioskami oraz potrzebę dalszej dyskusji nad miejscem emocji w świecie zdominowanym przez szybki postęp technologiczny.

Dr Jakub Prus w trakcie wykładu

Prelegenci: Adam Hubert i Dziekan Piotr Warych

Rozbudowa i doposażenie infrastruktury dydaktycznej PAM

Z radością informujemy, że wniosek Poznańskiej Akademii Medycznej NS im. Księcia Mieszka I pt. „Rozbudowa i doposażenie infrastruktury dydaktycznej na rzecz poprawy warunków i jakości kształcenia przedklinicznego studentów medycyny w Poznańskiej Akademii Medycznej NS im. Księcia Mieszka I”, którego autorem jest prof. dr hab. Krzysztof Książek, Dziekan Wydziału Nauk Medycznych, zajął pierwsze miejsce na liście rankingowej w konkursie organizowanym przez Ministerstwo Zdrowia w ramach działania D2.1.1.

Działanie D2.1.1 realizowane jest w ramach Krajowego Planu Odbudowy i Zwiększania Odporności (KPO) i ma na celu wsparcie uczelni medycznych w rozwoju oraz modernizacji infrastruktury dydaktycznej. Program koncentruje się na podnoszeniu jakości kształcenia przyszłych kadr medycznych, zwłaszcza na etapie przedklinicznym, poprzez inwestycje w nowoczesne zaplecze

technologiczne, symulacyjne i dydaktyczne. Środki przyznawane w ramach tego działania umożliwiają uczelniom dostosowanie procesu nauczania do aktualnych standardów medycyny oraz dynamicznie zmieniających się wymagań systemu ochrony zdrowia.

W wyniku rozstrzygnięcia konkursu Uczelnia pozyskała subwencję w wysokości 14 978 500 zł ze środków Krajowego Planu Odbudowy. Całkowity koszt inwestycji, uwzględniający wkład własny, wynosi 18 375 000 zł.

Planowane przedsięwzięcie koncentruje się na kompleksowej rozbudowie i doposażeniu infrastruktury dydaktycznej, ze szczególnym uwzględnieniem unowocześnienia Centrum Symulacji Medycznej. W ramach projektu przewidziano zakup najwyższej klasy symulatorów medycznych, zaawansowanych fantomów wysokiej wierności, systemów audiowizualnych umożliwiających rejestrowanie oraz analizę przebiegu zajęć, a także nowoczesnych stanowisk

do treningu procedur klinicznych, takich jak intubacja, resuscytacja krążeniowo-oddechowa, procedury zabiegowe czy opieka nad pacjentem w stanach nagłych.

Dzięki realizacji projektu Centrum Symulacji Medycznej zostanie wyposażone w technologie wiernie odzwierciedlające realne warunki pracy personelu medycznego, co znacząco zwiększy kompetencje kliniczne studentów jeszcze przed rozpoczęciem zajęć z pacjentami. Tego rodzaju kształcenie oparte na symulacji medycznej stanowi obecnie jeden z kluczowych standardów edukacji medycznej w Europie i na świecie.

Realizacja inwestycji przyczyni się do dalszego umocnienia pozycji Poznańskiej Akademii Medycznej NS im. Księcia Mieszka I jako nowoczesnego, dynamicznie rozwijającego się ośrodka akademickiego, kształcącego wysoko wykwalifikowane kadry medyczne, odpowiadające na potrzeby współczesnego systemu ochrony zdrowia.

Studenci PAM zyskają nową bazę kliniczną w Grodzisku Wielkopolskim

4 marca 2026 roku w Starostwie Powiatowym w Grodzisku Wielkopolskim odbyło się uroczyste podpisanie ramowej umowy o współpracy pomiędzy Poznańską Akademią Medyczną Nauk Stosowanych im. Księcia Mieszka I w Poznaniu a Samodzielnym Publicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej w Grodzisku Wielkopolskim. Porozumienie to stanowi ważny krok w rozwoju współpracy pomiędzy środowiskiem akademickim a lokalnym systemem ochrony zdrowia.

W imieniu Uczelni dokument podpisali: Założyciel i Kanclerz PAM – Janusz Musiał oraz JM Rektor PAM – dr inż. Włodzimierz Usarek, prof. PAM. Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Grodzisku Wielkopolskim reprezentował p.o. Dyrektora Tomasz

Kazimierz Dolata. W wydarzeniu uczestniczyli również przedstawiciele władz powiatowych, w tym Starosta Grodziski Mariusz Zgański oraz Wicestarosta Sławomir Górny.

Podpisanie umowy poprzedziło zawarcie listu intencyjnego wyrażającego wolę współpracy pomiędzy Powiatem Grodziskim, Samodzielnym Publicznym Zakładem Opieki Zdrowotnej w Grodzisku Wielkopolskim oraz Poznańską Akademią Medyczną. Dokument ten potwierdził wspólne dążenie do rozwoju kształcenia medycznego oraz wzmocnienia lokalnego systemu ochrony zdrowia. Na mocy podpisanej umowy Uczelnia uzyskała możliwość korzystania z bazy klinicznej szpitala w Grodzisku Wielkopolskim w celu prowadzenia zajęć dydaktycznych dla studentów kierunku

lekarzkiego oraz kierunków: pielęgniarstwo (studia I i II stopnia), ratownictwo medyczne (studia I stopnia) i fizjoterapia (jednolite studia magisterskie). W placówce będą również realizowane praktyki zawodowe dla studentów pielęgniarstwa i ratownictwa medycznego, zgodnie z programem studiów.

Warto podkreślić, że już wcześniej, podczas sesji 27 stycznia 2026 roku, Rada Powiatu Grodzkiego przyjęła uchwałę wyrażającą zgodę na rozpoczęcie działań zmierzających do zawarcia porozumienia z Uczelnią. Przyjęta uchwała otworzyła drogę do wieloletniej współpracy, która, zgodnie z założeniami, ma obowiązywać przez co najmniej dziesięć lat.

Planowane partnerstwo przyniesie szereg korzyści zarówno dla studen-

Od lewej: JM Rektor PAM dr inż. Włodzimierz Usarek, Założyciel i Kanclerz PAM – Janusz Musiał, Starosta Grodziski – Mariusz Zgaiński oraz Wicestarosta Grodziski – Sławomir Górny

Rektor Włodzimierz Usarek i Tomasz Kazimierz Dolata, p.o. Dyrektora Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w Grodzisku Wielkopolskim

Mariusz Zgaiński, Starosta Grodziski i oraz Włodzimierz Usarek, Rektor PAM

Janusz Musiał, Założyciel i Kanclerz PAM, Mariusz Zgaiński, Starosta Grodziski oraz Włodzimierz Usarek, Rektor PAM

tów, jak i dla lokalnej społeczności. Dzięki współpracy studenci będą mogli zdobywać praktyczne doświadczenie w rzeczywistych warunkach klinicznych, realizując część programu studiów w szpitalu powiatowym. Z kolei dla placówki medycznej oznacza to możliwość wzmocnienia bazy kadrowej oraz budowania relacji z przyszłymi pracownikami ochrony zdrowia.

Podpisanie porozumienia jest ważną inwestycją w przyszłość lokalnego systemu ochrony zdrowia. Współpraca pomiędzy Uczelnią, samorządem powiatowym oraz szpitalem powiatowym ma szansę przyczynić się do kształcenia kolejnych pokoleń lekarzy, pielęgniarek, ratowników medycznych i fizjoterapeutów, a jednocześnie zwiększyć atrakcyjność regionu jako miejsca pracy dla młodych specjalistów medycznych.

Samodzielny Publiczny Zakład Opieki Zdrowotnej w Grodzisku Wielkopolskim to szpital powiatowy o ponad 130-letniej tradycji, który od końca XIX wieku lat za-

pewnia opiekę medyczną mieszkańcom miasta oraz okolicznych miejscowości. Placówka prowadzi działalność leczniczą w ramach umów z Narodowym Funduszem Zdrowia, oferując również wybrane świadczenia komercyjne.

Szpital tworzy kompleks obejmujący część medyczną oraz administracyjną. W jego strukturze funkcjonują oddziały: chirurgiczny z pododdziałem gastroenterologicznym, ginekologiczno-położniczy, noworodkowy, internistyczno-kardiologiczny oraz Zakład Pielęgnacyjno-Opiekuńczy.

Placówka dysponuje także zapleczem diagnostyczno-medycznym, w skład którego wchodzi m.in. blok operacyjny, apteka szpitalna, centralna sterylizatornia, Izba Przyjęć, nocna i świąteczna opieka zdrowotna, transport sanitarny oraz zespoły ratownictwa medycznego.

Pacjenci mogą również korzystać z poradni specjalistycznych, w tym chirurgicznej, chirurgii urazowo-ortopedycznej, gastroenterologicznej, gineko-

Tomasz Kazimierz Dolata, p.o. Dyrektora grodzkiego szpitala oraz Włodzimierz Usarek, Rektor PAM

logiczno-położniczej oraz kardiologicznej. Szpital pełni ważną rolę w lokalnym systemie ochrony zdrowia, zapewniając kompleksową opiekę medyczną mieszkańcom regionu.

Kierunek „administracja” w Świnoujściu

Koniec roku 2025 okazał się niezwykle pomyślny dla Poznańskiej Akademii Medycznej. Po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku oraz po zasięgnięciu opinii Polskiej Komisji Akredytacyjnej, Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego udzielił pozwolenia na utworzenie studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym na kierunku „administracja” w filii Uczelni w Świnoujściu.

Świnoujście to nowoczesny i dynamicznie rozwijający się ośrodek han-

dlowo-usługowy i turystyczny, pełniący jednocześnie istotną rolę jako miasto portowe oraz siedziba licznych instytucji publicznych. Uruchomienie nowego kierunku studiów znacząco wzbogaci lokalną ofertę edukacyjną i wzmocni akademicki potencjał miasta, tworząc realne możliwości kształcenia na miejscu. Dla mieszkańców oznacza to szansę podjęcia studiów bez konieczności wyjazdu z rodzinnego miasta, zdobywania praktycznych kompetencji oraz aktywnego włączania się w życie lokalnej spo-

łeczności. W perspektywie długofalowej inicjatywa ta przyczyni się do budowy zaplecza wykwalifikowanych kadr, które będą zasilać administrację publiczną, samorząd oraz lokalną gospodarkę.

Rozwijająca się funkcja akademicka umacnia pozycję Świnoujścia i stanowi ważny impuls dla jego trwałego, zrównoważonego rozwoju społeczno-gospodarczego. Osiągnięcie to jest efektem zaangażowania i owocnej współpracy władz samorządowych oraz władz Poznańskiej Akademii Medycznej.

Kierunek „pielęgniarstwo” II stopnia w Świnoujściu

Z ogromną przyjemnością informujemy, że decyzją Ministra Zdrowia nr 8/VII/2026 kierunek pielęgniarstwo (studia drugiego stopnia o profilu praktycznym) realizowany w filii w Świnoujściu przez Poznańską Akademię Medyczną im. Księcia Mieszka I uzyskał akredytację na okres trzech lat, potwierdzoną stosownym certyfikatem.

Przyznanie akredytacji jest dowodem wysokiej jakości kształcenia, zgodności

programu studiów z obowiązującymi standardami oraz odpowiedniego przygotowania kadry dydaktycznej i zaplecza dydaktyczno-klinicznego. To także dowód, że Uczelnia skutecznie odpowiada na potrzeby współczesnego systemu ochrony zdrowia, kształcąc wysoko wykwalifikowanych specjalistów w dziedzinie pielęgniarstwa.

Studia drugiego stopnia o profilu praktycznym umożliwią absolwentom

pogłębienie wiedzy, rozwijanie kompetencji zawodowych oraz zdobycie umiejętności niezbędnych do pracy w placówkach medycznych. W programie kształcenia szczególną uwagę poświęcono praktycznemu przygotowaniu do zawodu, nowoczesnym metodom opieki nad pacjentem oraz rozwijaniu kompetencji interpersonalnych i organizacyjnych.

Uzyskany certyfikat jest nie tylko powodem do dumy, ale także motywacją do dalszego rozwoju i podnoszenia standardów kształcenia. To wielki sukces całej społeczności akademickiej – władz Uczelni, wykładowców oraz studentów.

Sprawozdanie z II Międzynarodowej Konferencji Ratownictwa EMS-SAR 2025 Emergency Medical Services – Search and Rescue

W dniach 12–13 grudnia 2025 r. w Świnoujściu odbyła się II Międzynarodowa Konferencja Ratownictwa EMS-SAR 2025, poświęcona zagadnieniom ratownictwa medycznego oraz poszukiwawczo-ratowniczego, ze szczególnym uwzględnieniem działań w środowisku morskim. Wydarzenie zgromadziło przedstawicieli systemu Państwowego Ratownictwa Medycznego, służb SAR, wojska, straży granicznej, sektora offshore oraz ekspertów z zakresu medycyny

ratunkowej i bezpieczeństwa morskiego. Organizatorami wydarzenia byli: Pomorski Uniwersytet Medyczny w Szczecinie – Kliniczny Oddział Ratunkowy oraz Morska Służba Poszukiwania i Ratownictwa.

Poznańską Akademię Medyczną reprezentował dr n. o zdrowiu Tomasz Kubiak, prof. PAM.

Pierwszy dzień konferencji odbył się w Hotelu Radisson Blu Resort i miał charakter wykładowo-dyskusyjny. Program obejmował oficjalne otwarcie

konferencji oraz wykłady inauguracyjne, po których realizowane były kolejne sesje tematyczne. Wystąpienia dotyczyły aktualnych wyzwań i dobrych praktyk w medycynie ratunkowej oraz ratownictwie morskim. Prelegenci prezentowali rzeczywiste przypadki kliniczne i doświadczenia operacyjne zdobyte podczas działań ratowniczych, w tym akcji prowadzonych na morzu oraz w strefie przybrzeżnej. Szczególną uwagę poświęcono współpracy między zespołami ➔

Prezentacja produktów marki Gehwol w PAM

Pod koniec stycznia 2026 roku studentki I roku kierunku Kosmetologia Poznańskiej Akademii Medycznej wzięły udział w specjalistycznej prezentacji produktów marki **Gehwol** – renomowanego, niemieckiego producenta preparatów do profesjonalnej pielęgnacji stóp, obecnego na rynku od ponad 150 lat. Spotkanie miało charakter edukacyjny i było skierowane do przyszłych kosmetologów, zainteresowanych pogłębianiem wiedzy z zakresu pielęgnacji stóp oraz pracy z preparatami specjalistycznymi.

Podczas prezentacji omówiono historię marki Gehwol, jej filozofię oraz pozycję na rynku kosmetycznym i podologicznym. Szczególną uwagę zwrócono na

połączenie wieloletniego doświadczenia z nowoczesnymi rozwiązaniami opartymi na badaniach dermatologicznych i innowacyjnych technologiach. Zaprezentowane produkty charakteryzują się wysoką jakością, bezpieczeństwem stosowania oraz skutecznością potwierdzoną badaniami klinicznymi.

W trakcie spotkania studentki zapoznały się z szerokim asortymentem preparatów przeznaczonych do pielęgnacji skóry stóp, w tym produktów stosowanych przy problemach takich jak nadmierne rogowacenie naskórka, suchość skóry, pęknięcia pięt, nadpotliwość czy skłonność do infekcji grzybiczych. Podkreślono również znaczenie

prawidłowego doboru preparatów do indywidualnych potrzeb klienta oraz różnice pomiędzy kosmetykami przeznaczonymi do użytku gabinetowego a produktami do pielęgnacji domowej.

Prezentacja stanowiła cenne uzupełnienie zajęć dydaktycznych realizowanych w ramach programu studiów. Pozwoliła studentkom na poszerzenie wiedzy teoretycznej oraz lepsze zrozumienie standardów pracy z profesjonalnymi produktami stosowanymi w gabinetach kosmetycznych i podologicznych. Udział w spotkaniu umożliwił także zapoznanie się z praktycznymi aspektami wykorzystania specjalistycznych preparatów w codziennej pracy zawodowej.

Prezentacja była wartościowym doświadczeniem edukacyjnym, które przyczyniło się do podniesienia ich kompetencji zawodowych oraz świadomości znaczenia profesjonalnej i pielęgnacji stóp w pracy kosmetologa.

Prezentacja marki Gehwol

Uczestniczki w trakcie wykładu

Masło z rokitnikiem do stóp

medycznymi a służbami SAR, wojskiem, strażą graniczną oraz podmiotami działającymi w sektorze offshore.

Istotnym elementem programu były zagadnienia związane z nowoczesnymi rozwiązaniami sprzętowymi, rozwojem telemedycyny oraz bezpieczeństwem ratowników prowadzących działania w trudnych i zmiennych warunkach morskich. Sesje wykładowe stworzyły przestrzeń do wymiany doświadczeń, dyskusji eksperckich oraz nawiązywania współpracy międzynarodowej.

Drugi dzień konferencji miał charakter praktyczny i odbył się w Morskim Pomocniczym Centrum Koordynacyjnym SAR. Uczestnicy zostali podzieleni na grupy i rotacyjnie brali udział w czterech specjalistycznych blokach ćwiczeniowych. Pierwszy blok dotyczył telemetrii

oraz ochrony dróg oddechowych ratowników rot gaśniczych. Uczestnicy zapoznali się z zastosowaniem systemów monitorowania parametrów życiowych oraz rozwiązań zwiększających bezpieczeństwo ratowników działających w środowisku morskim.

Kolejny moduł poświęcony był tamowaniu masywnych krwotoków w warunkach morskich. Ćwiczenia uwzględniały specyfikę działań prowadzonych na jednostkach pływających, takich jak ograniczona przestrzeń, ruch jednostki oraz wpływ warunków atmosferycznych.

Trzeci blok obejmował wykorzystanie ultrasonografii w ratownictwie przedszpitalnym. Uczestnicy poznali podstawy szybkich protokołów USG wspomagających ocenę stanu pacjenta i podejmowanie decyzji medycznych w działaniach

EMS, SAR oraz w medycynie offshore.

Ostatni moduł dotyczył przedłużonej pomocy medycznej oraz utrzymywania drożności dróg oddechowych. Skupiono się na postępowaniu z pacjentem wymagającym długotrwałej opieki w warunkach ograniczonych zasobów, ze szczególnym naciskiem na wentylację i zabezpieczenie dróg oddechowych.

II Międzynarodowa Konferencja Ratownictwa EMS-SAR 2025 stanowiła istotne forum wymiany wiedzy teoretycznej i praktycznej pomiędzy specjalistami z różnych obszarów ratownictwa. Połączenie części wykładowej z intensywnymi ćwiczeniami praktycznymi pozwoliło uczestnikom na pogłębienie kompetencji, doskonalenie umiejętności oraz lepsze zrozumienie znaczenia współpracy między służbami.

Technologie przyszłości w kosmetologii – inspirujące spotkanie w PAM

W lutym 2026 roku Akademia Urody PAM gościła dr. Andrzeja Ciborka, doktora nauk medycznych, praktyka oraz eksperta w dziedzinie kosmetologii i nowoczesnych technologii zabiegowych. Od wielu lat łączy on działalność kliniczną z dydaktyką, specjalizując się w diagnostyce skóry, terapiach hi-tech oraz bezpiecznym, odpowiedzialnym wykonywaniu zabiegów estetycznych. Jest ceniony za doświadczenie zawodowe, rzetelność oraz zaangażowanie w rozwój branży beauty.

Podczas spotkania dr. Andrzej Ciborek zaprezentował nowoczesne urząd-

zenia wykorzystywane w kosmetologii estetycznej i terapii skóry, omawiając ich zastosowanie praktyczne:

- **Inline Essence do diagnostyki skóry** to zaawansowany system analizy skóry twarzy i ciała. Urządzenie wykorzystuje specjalistyczne oświetlenie i kamery do oceny m.in. poziomu nawilżenia, przebarwień, zmian naczyniowych, porów czy zmarszczek. Pozwala na precyzyjne zaplanowanie terapii oraz monitorowanie efektów zabiegowych.
- **EMS (Electrical Muscle Stimulation)** czyli technologia elektrostymulacji mięśni. Za pomocą impulsów elektrycznych pobudza włókna mięśniowe do skurczu, co wspomaga modelowanie sylwetki, poprawę napięcia skóry oraz procesy regeneracyjne. W kosmetologii wykorzystywana jest zarówno w zabiegach na ciało, jak i w terapiach liftingujących twarzy.

- **Presoterapia** czyli zabieg wykorzystujący kontrolowany ucisk powietrza (drenaż pneumatyczny). Wspiera krążenie limfy i krwi, redukuje obrzęki, uczucie „ciężkich nóg” oraz wspomaga terapie antycellulitowe i regeneracyjne.

- **RF mikroigłowa (radiofrekwencja mikroigłowa)** to nowoczesna metoda łącząca mikronakłuwanie skóry z podgrzewaniem jej głębszych warstw falą radiową. Stymuluje produkcję kolagenu i elastyny, poprawia jędrność skóry, redukuje blizny, zmarszczki oraz rozszerzone pory.

Oprócz prezentacji technologii szczególnie wartościowa była część praktyczna – uczestnicy otrzymali liczne wskazówki dotyczące kwalifikacji klientów do zabiegów, bezpieczeństwa pracy, interpretacji wyników diagnostycznych oraz budowania profesjonalnego wizerunku kosmologa.

Spotkanie miało charakter merytoryczny i inspirujący. Wiedza, doświadczenie oraz zaangażowanie dr. Andrzeja Ciborka spotkały się z bardzo pozytywnym odbiorem uczestników. W najbliższym czasie dr. Andrzej Ciborek podejmie współpracę dydaktyczną z Poznańską Akademią Medyczną, wzmacniając kadrę Wydziału Nauk Medycznych. Warto podkreślić, że jest on również absolwentem PAM na kierunku ratownictwo medyczne. Jego ścieżka zawodowa obejmująca uzyskanie stopnia doktora oraz ukończenie licznych studiów podyplomowych stanowi przykład konsekwentnego rozwoju zawodowego i naukowego. Tacy specjaliści realnie podnoszą jakość kształcenia oraz łączą teorię z praktyką kliniczną, co ma kluczowe znaczenie w edukacji przyszłych kadr medycznych i kosmologicznych.

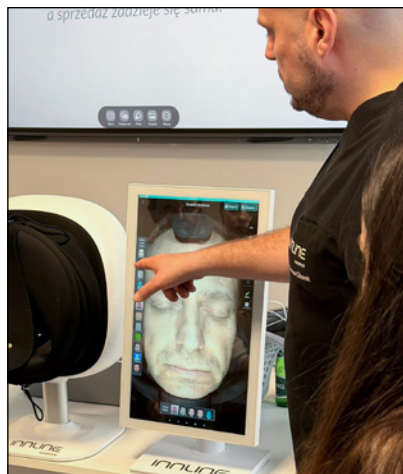
Spotkanie z dr. A. Ciborkiem w Akademii Urody

Dr A. Ciborek w trakcie wykładu

Przygotowanie pacjentki do zabiegu analizy skóry

Prezentacja możliwości urządzenia do diagnostyki skóry

Studenckie Koła Naukowe – przestrzeń praktyki, doświadczenia i dyskusji

Działalność studenckich kół naukowych stanowi ważny element kształcenia akademickiego, umożliwiając studentom rozwijanie zainteresowań oraz zdobywanie wiedzy wykraczającej poza program studiów. W ostatnich tygodniach miały miejsce inspirujące spotkania dwóch kół funkcjonujących przy Poznańskiej Akademii Medycznej im. Księcia Mieszka I w Poznaniu: Koła Naukowego „Physis” oraz Koła Naukowego Administratywistów i Prawników „PARAGRAF”.

6 lutego 2026 roku odbyło się kolejne spotkanie **Koła Naukowego „Physis”** kierunku Fizjoterapia. Tematem przewodnim były nowoczesne technologie stosowane w rehabilitacji neurologicznej i ortopedycznej. Studenci mieli możliwość pracy z zaawansowanym sprzętem rehabilitacyjnym, wykorzystywanym w terapii pacjentów po urazach, operacjach oraz w przebiegu schorzeń neurologicznych. Wśród prezentowanych urządzeń znalazły się m.in.:

- **Mobilny robot rehabilitacyjny LUNA** czyli urządzenie wspomagające ćwiczenia kończyn dolnych i górnych, wykorzystywane w terapii po urazach stawu ramiennego, kolanowego, skokowego czy nadgarstka. Umożliwia prowadzenie powtarzalnych, kontrolowanych ruchów, wspierając proces reedukacji ruchowej.
- **Platformy GAMMA** to dwupłytowe platformy dynamograficzne służące do diagnostyki i terapii zaburzeń równowagi oraz koordynacji. Stosowane są w rehabilitacji pacjentów neurologicznych (np. po udarach) oraz ortopedycznych.
- **Platforma balansowa SIGMA** jest wykorzystywana w rehabilitacji porażeniowej, pooperacyjnej, sportowej, neurologicznej oraz geriatrycznej. Pozwala na trening stabilizacji i kontroli postawy ciała.
- **Cubito** to urządzenie przeznaczone do ćwiczeń kończyny górnej, szczególnie w obrębie przedramienia i nadgarstka, pomocne w terapii po złamaniach czy zabiegach chirurgicznych.

- **Telco** to sprzęt do ćwiczeń kończyn dolnych, wspierający odbudowę siły i zakresu ruchu.
- **Vectis Mini** jest stosowany w rehabilitacji stawu ramiennego.
- **Vectis** sprzęt wykorzystywany w terapii kończyny górnej po urazach nadgarstka.
- **Stella Bio** to urządzenie do mobilnej elektromiografii (EMG) i stymulacji elektrycznej, umożliwiające ocenę aktywności mięśni oraz wspomaganie ich pracy poprzez impulsy elektryczne.

Zajęcia pozwoliły studentom nie tylko zapoznać się z zasadą działania urządzeń, lecz także samodzielnie przeprowadzać ćwiczenia terapeutyczne. Uczestnicy podkreślali wysoką wartość praktyczną spotkania oraz możliwość pracy z technologiami wykorzystywanymi w nowoczesnych ośrodkach rehabilitacyjnych.

Studenckie Koło Naukowe Administratywistów i Prawników „PARAGRAF”, działające przy Wydziale Nauk Społecznych realizuje cykl spotkań poświęconych zagadnieniom prawa oraz jego praktycznemu zastosowaniu w różnych zawodach.

21 lutego 2026 roku odbyło się spotkanie z lek. med. Małgorzatą Pięt, przewodniczącą Okręgowego Sądu Pielęgniarek i Położnych w Poznaniu. Wydarzenie zostało podzielone na część seminaryjną i warsztatową. Podczas spotkania omówiono: zasady odpowiedzialności zawodowej personelu medycznego, strukturę i funkcjonowanie sądownictwa dyscyplinarnego w ramach samorządu zawodowego, specyfikę postępowań prowadzonych przed sądem dyscyplinarnym, praktyczne przykłady spraw związanych z naruszeniem standardów zawodowych.

Uczestnicy mieli możliwość zadawania pytań oraz prowadzenia merytorycznej dyskusji dotyczącej relacji między prawem administracyjnym, prawem karnym a odpowiedzialnością zawodową w zawodach medycznych. Spotkanie pozwoliło lepiej zrozumieć, w jaki sposób przepisy prawa funkcyjnu-

ją w praktyce oraz jak istotne znaczenie ma rzetelność i etyka w wykonywaniu zawodu.

Serdecznie zapraszamy studentów na spotkania **Studenckiego Koła Naukowego „Akademia Pielęgniarstwa”**. Koło skierowane jest do studentów studiów licencjackich i magisterskich kierunku pielęgniarstwo, a także do wszystkich zainteresowanych rozwojem w obszarze nauk medycznych. Celem działalności Koła jest poszerzanie wiedzy, rozwijanie umiejętności praktycznych oraz budowanie świadomości zawodowej przyszłych pracowników ochrony zdrowia.

W ramach działalności Koła planowane są m.in.:

- warsztaty i spotkania naukowe rozwijające kompetencje kliniczne,
- wizyty studyjne w placówkach ochrony zdrowia oraz firmach zajmujących się produkcją wyrobów medycznych, umożliwiające poznanie praktycznych aspektów funkcjonowania systemu,
- zajęcia i spotkania w izbach pielęgniarskich, wspierające kształtowanie tożsamości zawodowej,
- analiza aktualnych trendów w pielęgniarstwie w oparciu o wyniki badań naukowych (Evidence Based Nursing),
- udział w konferencjach, projektach badawczych i inicjatywach edukacyjnych,
- integracja środowiska studenckiego oraz wymiana doświadczeń.

Zapraszamy wszystkich zainteresowanych do udziału w spotkaniach Koła oraz aktywnego współtworzenia jego działalności!

Opiekunem naukowym Koła jest mgr piel. Sylwia Stasik.

Działalność kół pokazuje, że aktywność naukowa studentów może mieć wymiar zarówno technologiczno-praktyczny, jak i analityczno-prawny. Bezpośredni kontakt z ekspertami, praca ze specjalistycznym sprzętem oraz możliwość dyskusji nad realnymi problemami zawodowymi stanowią istotne uzupełnienie procesu kształcenia.

Wybory do Samorządu Studenckiego PAM

W dniu 31 stycznia 2026 roku odbyły się wybory do Samorządu Studenckiego Poznańskiej Akademii Medycznej, w wyniku których wyłoniono nowy skład władz reprezentujących społeczność studencką.

Zarząd Samorządu Studenckiego ukonstytuował się w następującym składzie:

- Radosław Sobczak – Przewodniczący Samorządu Studenckiego

- Katarzyna Turcza – Zastępca Przewodniczącego
- Maria Andrzejewska – Sekretarz Samorządu

W skład Zarządu Rady Samorządu Studenckiego weszło łącznie 7 przedstawicieli:

- Maria Andrzejewska – Nowy Tomyśl
- Piotr Błaszczuk – Świnoujście
- Olga Jakubik – Kołobrzeg
- Bartłomiej Janiszewski – Poznań

- Piotr Jankowski – Wągrowiec
- Radosław Sobczak – Poznań
- Katarzyna Turcza – Poznań

Nowo wybranemu Samorządowi gratulujemy zaufania, jakim obdarzyła go społeczność studencka. Życzymy owocnej kadencji, wielu wartościowych inicjatyw oraz skutecznej reprezentacji studentów Poznańskiej Akademii Medycznej NS im. Księcia Mieszka I.

Medycyna naturalna w erze sztucznej inteligencji i terapii celowanych – czy fitoterapia ma jeszcze miejsce w leczeniu zakażeń układu moczowego?

Kryzys antybiotykooporności a powrót do natury

Współczesna medycyna, mimo postępów w zakresie sztucznej inteligencji i precyzyjnej diagnostyki, zmaga się z globalnym zagrożeniem, jakim jest *oporność drobnoustrojów na antybiotyki*. Zakażenia układu moczowego (ZUM) stanowią jedną z najczęstszych przyczyn stosowania antybiotyków, dotykając ponad 50% kobiet w ciągu ich życia. Głównym uropatogেনem pozostaje *Escherichia coli*, odpowiedzialna za ponad 80% niepowikłanych infekcji. Nawroty zakażeń dotyczą ponad 30% pacjentów a negatywny wpływ antybiotyków na mikrobiotę jelitową i pochwową zmuszają nas do poszukiwania strategii alternatywnych. Fitoterapia, wsparta wynikami badań klinicznych, staje się istotnym elementem nowoczesnego schematu leczenia wspomagającego i profilaktyki.

Farmakologia „urotropica” – mechanizmy i synergia

Podstawową przewagą preparatów roślinnych nad izolowanymi substancjami chemicznymi jest ich złożoność. Naturalne kombinacje związków; alkaloidów, flawonoidów czy terpenoidów, wykazują działanie synergistyczne, co poprawia

ich biodostępność i stabilność. W fitoterapii urologicznej surowce te klasyfikuje się jako tzw. *urotropica*, dzieląc je na pięć grup: **diuretica** (moczopędne), **hydragoga** (wzmagające wydalanie wody), **uragoga** (oczyszczające ze złogów), **urodesinficientia** (odkażające) oraz **antiphlogistica** (przeciwzapalne).

Kluczowe rośliny stosowane w ZUM to:

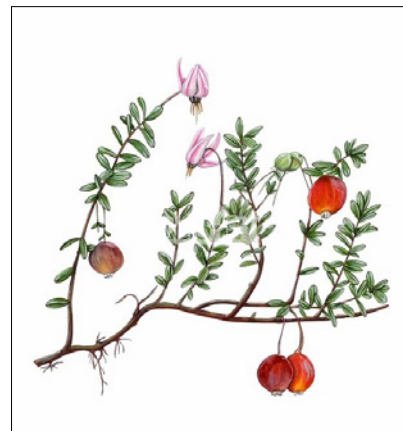
- **Nowłoc pospolita** (*Solidago virgaurea*): dzięki *lejkarpozydowi* działa przeciwzapalnie, przeciwbólowo i rozkurczowo na mięśnie gładkie dróg moczowych.
- **Brzoza** (*Betula*): flawonoidy brzozy zwiększają diurezę i działają odkażająco na błonę urotelialną.
- **Skrzyp polny** (*Equisetum arvense*): ułatwia eliminację bakterii, choć przy długim stosowaniu wymaga suplementacji witaminy B1 ze względu na obecność tiaminazy.

Strategia antyadhezyjna – żurawina i D-mannoza

Przełomem w rozumieniu roli fitoterapii było odkrycie mechanizmów uniemożliwiających kolonizację nabłonka dróg moczowych przez uropatogeny. Bakterie wykorzystują fimbrie do przylegania do komórek pęcherza moczowego. *Żurawina wielkoowocowa* (*Vaccinium macrocarpon*) zawiera *proantocyjanidyny*

typu A, które blokują fimbrie typu P, co w badaniach *in vitro* istotnie zmniejsza adhezję bakterii do komórek błony śluzowej układu moczowego.

D-mannoza – cukier prosty, który po spożyciu jest wydalany z moczem w stanie niezmienionym. Mannoza wiąże się z fimbriami mannozoczułymi *E. coli*, co pozwala na „wypłukanie” bakterii podczas mikcji. Badania kliniczne sugerują, że dawka 2 g D-mannozy dziennie może być równie skuteczna w zapobieganiu nawrotom ZUM co profilaktyka nitrofu-

Rycina 1. Żurawina błotna (*Vaccinium oxycoccos*). Zawarte w niej *proantocyjanidyny* typu A zmniejsza adhezję bakterii do komórek błony śluzowej układu moczowego.

rantoiną, przy znacznie mniejszej liczbie działań niepożądanych, takich jak biegunka czy nudności.

Immunomodulacja i mikrobiota – nowoczesne wsparcie urotelium

Nowoczesna profilaktyka ZUM skupia się na wzmacnianiu wrodzonej odporności dróg moczowych. Kluczową rolę odgrywają *peptydy przeciwdrobnoustrojowe (AMPs)*, takie jak katelicyna (LL-37), która tworzy pierwszą linię obrony przed drobnoustrojami. W nabłonku układu moczowego jest obecny enzym aktywujący witaminę D. Z kolei prawidłowy poziom witaminy D indukuje produkcję katelicyny, co chroni układ moczowy przed nawrotami infekcji.

U kobiet po menopauzie suplementacja estrogenowa może poprawiać integralność nabłonka i zwiększać ekspresję AMPs, co istotnie redukuje ryzyko kolonizacji patogenami.

Przywrócenie prawidłowej mikrobioty jest kluczowe dla przerwania cyklu nawrotów. Wykazano, że szczepy *Lactobacillus* (np. *L. crispatus*) chronią urotelium poprzez produkcję kwasu mlekowego i konkurencję o miejsca adhezji.

Na horyzoncie współczesnej medycyny pojawiają się także nowe metody,

jak na przykład **fagoterapie** wykorzystujące wirusy, które niszczą bakterie bakteryjne uropatogenne.

Podsumowanie

Fitoterapia w XXI wieku nie jest reliktem przeszłości, lecz naukowo uzasadnionym wsparciem w leczeniu nawrotowych ZUM. Choć ostre stany wymagają antybiotykoterapii, to w profilaktyce nawrotów i leczeniu wspomagającym surowce roślinne, witamina D oraz probiotyki oferują skuteczną alternatywę ograniczającą rozwój oporności bakteryjnej. Dla studentów medycyny zrozumienie tych mechanizmów jest niezbędne do prowadzenia nowoczesnej, holistycznej opieki nad pacjentem z nawracającymi infekcjami dróg moczowych.

Literatura

- 1] Chauthule RS, Barve RS. Role of herbal medicines in the treatment of infectious diseases. *Vegetos*. 2023 Jan 18:1-11. doi: 10.1007/s42535-022-00549-2.
- 2] Foxman B, Buxton M. Alternative approaches to conventional treatment of acute uncomplicated urinary tract infection in women. *Curr Infect Dis Rep*. 2013 Apr;15(2):124-9. doi: 10.1007/s11908-013-0317-5.
- 3] Cooper TE, Teng C, Howell M, Teixeira-Pinto A, Jaure A, Wong G. D-mannose

for preventing and treating urinary tract infections. *Cochrane Database Syst Rev*. 2022 Aug 30;8(8):CD013608. doi: 10.1002/14651858.CD013608.pub2.

- 4] Lüthje P, Brauner A. Novel Strategies in the Prevention and Treatment of Urinary Tract Infections. *Pathogens*. 2016 Jan 27;5(1):13. doi: 10.3390/pathogens5010013.

Dr n. med Leszek Niepolski
Nefrolog
Opiekun Studenckiego Koła
Naukowego Fizjom
Prodziekan Wydziału Lekarskiego

Rycina 2. Logo Studenckiego Koła Naukowego Fizjom działającego na Wydziale Lekarskim Poznańskiej Akademii Medycznej Nauk Stosowanych im. Księcia Mieszka I.

Paulina Franecka, Ewa Janas, Magdalena Kaminiarz,
Renata Palicka, Katarzyna Stachowiak, Tetiana Vyshynska
Poznańska Akademia Medyczna Nauk Stosowanych im. Księcia Mieszka I

Kompetencje językowe nauczyciela jako wzór dla nauczania i uczenia się edukacji polonistycznej¹

*Szkoła jest tyle warta,
ile wart jest nauczyciel*
Friedrich Adolf Diesterweg

Współczesna szkoła staje przed coraz większymi wyzwaniami wynikającymi z dynamicznych przemian społecznych, technologicznych i kulturowych. Zróżnicowanie uczniów pod względem pochodzenia, wartości, stylów uczenia się czy kompetencji językowych sprawia, że rola nauczyciela – zwłaszcza polonisty – na-

bia szczególnego znaczenia. To właśnie nauczyciel języka polskiego, pracując z tekstem, językiem i kulturą, ma unikalną możliwość kształtowania postaw, budowania porozumienia oraz rozwijania kompetencji kluczowych dla funkcjonowania w społeczeństwie. Dlatego kompetencje nauczyciela w edukacji polonistycznej stanowią fundament skutecznego nauczania i wychowania, szczególnie w realiach zróżnicowanej kulturowo szkoły.

Istota i znaczenie kompetencji nauczyciela

Kompetencje nauczyciela to całość kształt cech – wiedza, umiejętności,

postawy, wartości, motywacje – które sprawiają, że potrafi on skutecznie realizować procesy nauczania i uczenia się. To nie tylko to, co wie i umie, ale także jak się zachowuje, jak reaguje na sytuacje i jak odnosi się do uczniów. Jeden z wybitnych polskich pedagogów i dydaktyków W. Okoń wskazuje, że nauczyciel musi posiadać dyspozycje zawodowe umożliwiające mu pełnienie zadań dydaktycznych i wychowawczych². Cz. Kupisiewicz z kolei rozwija myśl, że nauczyciel powinien mieć zarówno ↻

¹ Praca wykonana przez studentki kierunku „pedagogika przedszkolna i wczesnoszkolna” (JSM II rok) pod kierunkiem dr Ewy Czai.

² W. Okoń, *Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej*, Wyd. Żak, Warszawa 1996, s. 423.

☉ kwalifikacje zawodowe (specjalistyczne) jak i ogólne – poszerzoną wiedzę i kulturę, nieograniczoną tylko do swojego przedmiotu czy metodyki.

Wyróżniamy kompetencje:

merytoryczne – dotyczą wiedzy przedmiotowej i znajomości zagadnień swojej dyscypliny, aktualizacji tej wiedzy, orientacji badawczej, stanowią fundament, bez którego trudno uczyć z sensem,

dydaktyczne (metodyczne) – stanowią umiejętność projektowania procesu nauczania, planowanie, dobór metod, materiałów, środków dydaktycznych, ocenianie, diagnozowanie, adaptacja procesu pod względem ucznia,

językowo-komunikacyjne – jest to zdolność skutecznego komunikowania się – werbalnie i niewerbalnie – z uczniami, kolegami, rodzicami. Umiejętność słuchania, zadawania pytań, klarownego tłumaczenia treści, udzielania informacji zwrotnej, moderowania dyskusji,

kulturowe – obejmują znajomość tradycji, norm społecznych, wartości oraz otwartość na różnorodność kulturową. Pozwalają one budować mosty między uczniami o różnych doświadczeniach sprzyjając integracji i wzajemnemu szacunkowi,

emocjonalno-społeczne – dotyczą empatii, umiejętności nawiązywania relacji, rozpoznawania emocji własnych i dzieci oraz adekwatnego reagowania na nie. Są one kluczowe dla budowania bezpiecznego klimatu w grupie i sprzyjają rozwojowi społecznemu dzieci.

Znaczenie tych kompetencji jest istotne zarówno dla budowania autorytetu nauczyciela, jak i dla efektywności jego pracy. Autorytet oparty na zrozumieniu, empatii i wiedzy kulturowej jest bardziej trwały i naturalny niż autorytet formalny. Efektywność pracy nauczyciela rośnie, gdy potrafi on tworzyć relacje oparte na zaufaniu, akceptacji i zrozumieniu indywidualnych potrzeb dzieci³.

Kompetencje językowe i komunikacyjne nauczyciela polonisty

Kompetencje językowe i komunikacyjne stanowią jeden z najważniejszych filarów pracy nauczyciela polonisty.

³ S. Palka, *Zwiazki pedagogiki ogólnej z teorią i praktyką dydaktyczną*, [w:] *Pedagogika ogólna a teoria i praktyka dydaktyczna*, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2011, s. 11-25.

Wpływają nie tylko na jakość nauczania, ale również na relacje z uczniami, ich rozwój językowy oraz motywację do nauki. Szczególną rolę odgrywają w edukacji wczesnoszkolnej i przedszkolnej, gdzie dzieci kształtują podstawy języka i komunikacji społecznej. Nauczyciel polonista powinien posługiwać się poprawnym językiem w mowie i piśmie, dając uczniom wzór do naśladowania. Poprawność gramatyczna, ortograficzna i stylistyczna wypowiedzi świadczy o kompetencjach zawodowych nauczyciela i jego szacunku do języka ojczystego. Jak podkreśla D. Krzyżyk, kompetencje językowe nauczyciela nie mogą ograniczać się do znajomości norm językowych, lecz powinny obejmować także świadomość językową i zdolność refleksyjnego posługiwania się językiem w praktyce szkolnej⁴. Nauczyciel powinien świadomie dobierać ton głosu, tempo i sposób mówienia w zależności od sytuacji edukacyjnej. Precyzyjne i zrozumiałe formułowanie wypowiedzi ułatwia uczniom przyswajanie treści. Styl komunikacji ma ogromne znaczenie – wspiera koncentrację, ułatwia zrozumienie i eliminuje nieporozumienia. W. Okoń definiuje nauczyciela jako osobę, która nie tylko przekazuje wiadomości i umiejętności, lecz także uczy jak żyć, co oznacza, że poprzez swoją postawę – także językową i komunikacyjną – kształtuje postawy i wartości uczniów. Współczesny nauczyciel staje się modelem obserwowanym przez uczniów, co ma wpływ na ich rozwój osobowy i społeczny⁵. Nauczyciel, który dba o język i unika wulgaryzmów, wyraża się z szacunkiem i adekwatnie do sytuacji, wpływa pozytywnie na rozwój językowy uczniów. Jak zauważa S. Palka, nauczyciel swoją postawą językową kształtuje u dzieci świadomość estetyki i wartości komunikacji⁶.

Język, jakim posługuje się nauczyciel, ma wpływ na emocje i zaangażowanie uczniów. Wspierający, zrozumiały i empatyczny sposób komunikacji buduje poczucie bezpieczeństwa, co sprzyja motywacji do nauki. Z kolei język krytyczny,

⁴ D. Krzyżyk, *O potrzebie badań nad kompetencją językową nauczycieli i uczniów*, „Poradnik Językowy”, 1999, nr 8-9, s.82-87.

⁵ W. Okoń, *Nowy słownik pedagogiczny*, Wydawnictwo Akademickie Żak, Warszawa 1998, s. 255-256.

⁶ S. Palka, *Pedagogika w stanie tworzenia*, Wydawnictwo Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 1999, s.131.

nieprecyzyjny lub pozbawiony szacunku może prowadzić do lęku i wycofania.

Język mówiony i pisany w edukacji polonistycznej

Edukacja polonistyczna stanowi fundament całego procesu kształcenia dziecka – od pierwszych doświadczeń językowych w przedszkolu po bardziej świadome posługiwanie językiem w szkole podstawowej. To właśnie poprzez język dziecko poznaje świat, nawiązuje relacje z innymi, uczy się wyrażać swoje emocje i myśli. Dlatego tak istotne jest, aby nauczyciel, który towarzyszy dziecku w tym rozwoju, posiadał nie tylko wiedzę teoretyczną i metodyczną, ale również umiejętność wspierania, motywowania i inspirowania do działania. Nauczyciel klas niższych powinien stwarzać przyjazną dziecku atmosferę, klimat bezpieczeństwa, szanować godność ucznia, pokazywać, że akceptuje i docenia jego pracę, zachęcać do samodzielności i odwagi w podejmowaniu i rozwiązywaniu trudnych zadań, ale tylko takich, które sam przygotował, lub wybrał z pakietów edukacyjnych, stosować znane formy kontroli, czasami wspólnie z dziećmi ustalać kryteria ocen wykonania zadań. Nauczyciel nie pozwala dzieciom na wybór problemów do omówienia, nie daje uczniom swobody w stawianiu pytań, w zachowaniu i wyrażaniu się, rzadko stawia czas na refleksję i krytyczne myślenie. Nauczycielowi brakuje dziś umiejętności tworzenia kultury klasy nastawionej na twórcze uczenie się. W kształtowaniu doświadczeń rozwojowych nauczyciel jest bardziej nastawiony na przekaz niż na samodzielne uczenie się, rozwijanie motywacji i zainteresowań dziecka. „To jak się uczysz, jest ważne, może nawet ważniejsze od tego, czego się uczysz”. Współczesny nauczyciel edukacji polonistycznej powinien być przekazicielem wiedzy o języku, lecz przede wszystkim przewodnikiem i partnerem w procesie jego odkrywania. Powinien on umieć dostrzec indywidualne możliwości i potrzeby dziecka, stworzyć warunki sprzyjające rozwojowi komunikacji oraz wzmacniać jego kompetencje językowe – zarówno w zakresie języka mówionego, jak i pisanego. Język mówiony i pisany pełnią w edukacji polonistycznej odmienne, ale komplementarne funkcje. Mowa jest pierwszym i najbardziej naturalnym narzędziem porozumiewania się, stanowiącym podstawę wszelkiej

aktywności językowej. Z kolei język pisany rozwija refleksyjność, precyzję myślenia i umiejętność logicznego formułowania wypowiedzi. Nauczyciel często powinien pełnić rolę przewodnika, animatora, obserwatora i partnera w rozwoju językowym dziecka. Wspiera proces nabywania umiejętności językowych – zarówno w procesie mowy jak i pisma – dostosowując metody pracy do indywidualnych potrzeb i możliwości uczniów. Język jest nie tylko narzędziem komunikacji, ale także zwierciadłem kultury i poprawności. W czasopiśmie „POLONISTYKA”, jednym z tematów, które zostało opisane, jest klasyka w szkole. Zagadnienia dotyczyły imion i nazwisk autorów, które mogą rodzić problemy natury fleksyjnej lub ortograficznej. Polska interpunkcja to gąszcz przepisów. Żeby się w nim nie zagubić, należy bardzo dobrze znać składnię wypowiedzi pojedynczych i złożonych. Nie można przy tym polegać wyłącznie na intuicji czy umiejętnościach praktycznych np. na doświadczeniu korektora czy redaktora językowego, nie mówiąc o zgubnych nawykach wyniesionych ze szkoły. Po to są przepisy, żeby się do nich stosować, ale i po to, żeby je zrozumieć. Rolą nauczyciela jest więc łączenie tradycyjnych wartości kultury języka z nowoczesnymi formami komunikacji, kształtowania krytycznego myślenia uczniów oraz rozwijanie ich kompetencji komunikacyjnych w sposób, który pozwoli im sprawnie i etycznie funkcjonować we współczesnym świecie mediów⁷. Komunikacja przeniosła się w dużej mierze do przestrzeni wirtualnej - do mediów społecznościowych, komunikatorów i forów internetowych. Wraz z tym procesem pojawił się nowy kod językowy – język cyfrowy, charakteryzujący się skrótowością, uproszczeniem formy oraz swobodnym łączeniem elementów języka pisanego i mówionego. Ten sposób porozumiewania się, choć niezwykle dynamiczny i kreatywny ma istotny wpływ na kulturę języka i sposób formułowania wypowiedzi zwłaszcza wśród dzieci i młodzieży.

⁷ P. Małochleb, *Angelus*, [w:] *Polonistyka: czasopismo dla nauczycieli*, red. E. Żmuda, 2023, nr 5 s.23 – 24.

Edukacja polonistyczna w środowisku wielokulturowym – rola nauczyciela w pracy z obcokrajowcami

Warto udzielić uwagi transformacji roli nauczyciela języka polskiego w kontekście narastającej wielokulturowości współczesnej szkoły, ze szczególnym uwzględnieniem wyzwań związanych z edukacją uczniów z doświadczeniem migracyjnym, w tym dzieci z Ukrainy. Na gruncie glottodydaktyki i pedagogiki interkulturowej, język polski jest rozpatrywany jako kluczowy element integracji i warunek nabywania kompetencji społecznych i akademickich. Praca identyfikuje kluczowe bariery akwizycyjne oraz definiuje zestaw niezbędnych kompetencji interkulturowych polonisty. Analiza empiryczna, oparta na badaniu ankietowym przeprowadzonym wśród rodziców uczniów obcojęzycznych, dostarcza perspektywy recepcyjnej, koncentrując się na postrzeganiu znaczenia języka polskiego jako drugiego i metod wsparcia pedagogicznego.

Współczesna polska przestrzeń edukacyjna charakteryzuje się dynamicznym wzrostem heterogeniczności

procesie oraz empiryczna weryfikacja percepcji tego procesu przez rodziców uczniów cudzoziemskich.

Opanowanie treści programowych języka polskiego przez uczniów z zagranicy jest warunkiem niezbędnym do ich pełnej partycypacji w życiu szkolnym i społecznym. W nauce języka ważne jest rozróżnienie między swobodną rozmową na co dzień a znajomością języka naukowego, który jest niezbędny do zrozumienia trudnych tematów w szkole. Uczniowie z reguły relatywnie szybko nabywają podstawowe umiejętności komunikacji interpersonalnej, jednak ich trudności kumulują się na poziomie znajomości języka akademickiego w zakresie poznawczym, co stanowi główną przeszkodę w realizacji podstawy programowej i osiągnięciu sukcesu szkolnego.

Potwierdzają to wyniki badań ankietowych. W badaniu „Rola nauczyciela w edukacji polonistycznej dziecka z Ukrainy” wzięło udział 22 respondentów – rodziców dzieci, które uczą się w klasach 1-3 w szkołach podstawowych lub w przedszkolach.

Do najważniejszych powodów nauki języka polskiego należą (rys. 1):

Rys. 1. Znaczenie powodu nauki języka polskiego

kulturowej i językowej. Uczniowie z doświadczeniem migracyjnym, stanowiący coraz liczniejszą grupę, w tym szczególnie dzieci z Ukrainy, które mierzą się z barierą językową i potencjalną traumą, stawiają przed systemem edukacji konieczność redefinicji dotychczasowych standardów. W tym kontekście, edukacja polonistyczna wychodzi poza ramy tradycyjnego procesu dydaktycznego, stając się fundamentalnym narzędziem integracji kulturowej, socjalizacji oraz nabywaniem wiedzy przedmiotowej. Celem niniejszego artykułu jest identyfikacja kluczowej roli nauczyciela polonisty w tym złożonym, interkulturowym

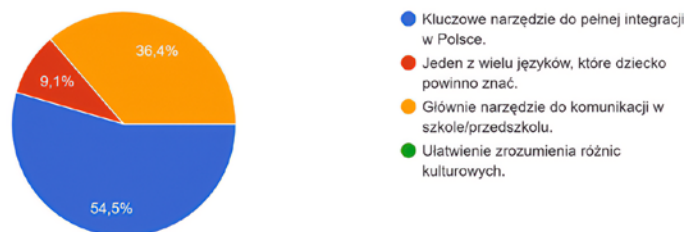
- ułatwienie codziennej komunikacji i integracji społecznej z rówieśnikami (19 odpowiedzi, 86,4%);
- zrozumienie materiału edukacyjnego i osiągnięcia sukcesu w nauce (13 odpowiedzi, 59,1%);
- możliwość kontynuowania edukacji i podjęcia pracy w Polsce w przyszłości (15 odpowiedzi, 68,2%).

W perspektywie przyszłości, język polski jest postrzegany przez 54,5% respondentów jako kluczowe narzędzie do pełnej integracji w Polsce (rys. 2), co potwierdza strategiczną funkcję języka w adaptacji. Rodzice przypisują najwyższą wagę (średnie oceny ↻

☞ 4.45 – 4.68 w skali 1–5) zarówno płynności komunikacji codziennej (4.68: 81,8% respondentów oceniło ją na 5 (bardzo ważna), jak i poprawności gramatycznej i stylistycznej (4.64: 81,8% respondentów oceniło ją na 5 (bardzo ważna) oraz zrozumieniu lektur/poleceń w szkole (4.45: 68,2% respondentów oceniło ją na 5 (bardzo ważna) (pytania 3, 5, 6), sygnalizując potrzebę rozwijania zarówno podstawowych umiejętności komunikacji interpersonalnej, jak i znajomości języka akademickiego w zakresie poznawczym.

2. Jaką rolę pełni język polski w życiu Państwa dziecka w perspektywie przyszłości?

22 Odpowiedzi

Rys. 2. Rola języka polskiego w perspektywie przyszłości dziecka – obcokrajowca

Praca dydaktyczna z uczniami z innych krajów musi uwzględniać wieloaspektowe bariery utrudniające przyswajanie wiadomości szkolnych języka polskiego jako drugiego:

1. bariera językowa - złożoność systemu fleksyjnego polszczyzny, różnice fonetyczne oraz problem z ortografią stanowią wyzwanie strukturalne;
2. bariera kulturowa i kontekstualna - niezajomość kodu kulturowego, odniesień historycznych i kontekstu literackiego utrudnia interpretację tekstów źródłowych;
3. bariera afektywna - wysoki poziom stresu, poczucie wyobcowania oraz lęk komunikacyjny podnoszą filtr afektywny, co blokuje naturalny proces opanowania treści programowych.

Efektywna praca w środowisku wielokulturowym wymaga od nauczyciela polonisty przyjęcia roli mediatora interkulturowego i specjalisty glottodydaktyki.

Podkreślenie kluczowych kompetencji, takich jak empatia i cierpliwość, jest fundamentalne. Zdolność do redukcji napięcia lękowego i obniżania filtra afektywnego poprzez stworzenie bezpiecznej przestrzeni uczenia się jest decydująca dla motywacji. Wyniki ankiety w sekcji otwartej (pytanie 9, wypowiedzi

własne) potwierdzają, że poza samym nauczaniem języka, najważniejsze jest:

- wsparcie emocjonalne i integracyjne ze strony nauczyciela;
- motywacja, spokój, cierpliwość – tak, aby dziecko nie bało się popełniać błędów i mogło stopniowo nabierać pewności siebie w posługiwaniu się językiem;
- stworzenie atmosfery bezpieczeństwa.

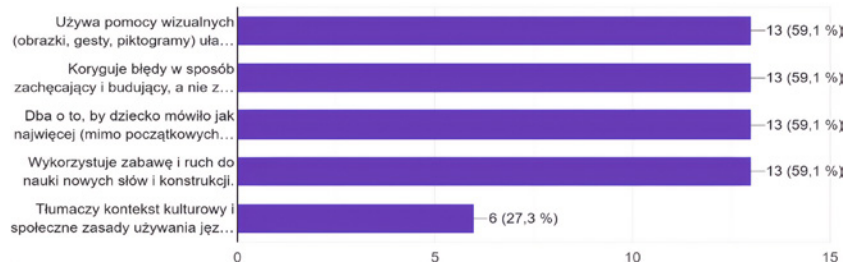
Otrzymane uwagi (pytanie 8, wypowiedzi własne) wskazują również na potrzebę:

- szacunku do dziecka;
- otwartości oraz wrażliwości na różnice kulturowe.

Niezbędne jest opanowanie metod nauczania języka polskiego jako obcego, w tym technik upraszczania i dosto-

7. Przez Państwa obserwację w jaki sposób nauczyciel wspiera rozwój uczniów?

22 Odpowiedzi

Rys. 3. Sposoby wspierania rozwój ucznia przez nauczyciela

sowywania języka. Wrażliwość kulturowa (*Cultural Responsiveness*) polega na rozpoznaniu i uszanowaniu kapitału kulturowego ucznia oraz włączaniu jego doświadczeń do dyskursu klasowego.

W badaniu ankietowym, rodzice wskazali, że merytoryczne kompetencje nauczyciela (pytanie 8, wypowiedzi własne) to przede wszystkim:

- umiejętność wyjaśniania trudnych zagadnień w sposób prosty;

- indywidualne dostosowanie materiału do poziomu znajomości języka ucznia.

Potwierdza to prymat dostosowania metodycznego nad samą wiedzą przedmiotową w kontekście nauczania języka polskiego jako obcego.

Edukacja polonistyczna ma potencjał, by stać się akceleratorem budowy wspólnoty szkolnej opartej na wzajemnym szacunku. Kluczowym narzędziem metodycznym jest nauczanie zintegrowane językowo-przedmiotowe, polegające na włączaniu elementów języka polskiego jako obcego do nauczania treści (np. wyjaśnianie zasad ortograficznych), co sprzyja rozwojowi językowej sprawności poznawczej i zaawansowanej biegłości językowej.

Praktyczne wsparcie nauczyciela w klasie, postrzegane przez rodziców (rys. 3), koncentruje się na strategii komunikacyjnej i relacyjnej:

- używanie pomocy wizualnych (obrazki, gesty) – po 13 odpowiedzi, 59,1%;
- korygowanie błędów w sposób zachęcający i budujący – po 13 odpowiedzi, 59,1%;
- dbanie o to, by dziecko mówiło jak najwięcej – po 13 odpowiedzi, 59,1%;
- wykorzystywanie zabawy i ruchu do nauki nowych słów i konstrukcji – po 13 odpowiedzi, 59,1%.

Wnioskuje się, że rodzice cenią przede wszystkim metody obniżające lęk komunikacyjny i stymulujące aktywną produkcję językową.

Badania ankietowe, przeprowadzone wśród rodziców uczniów ukraińskich, potwierdzają, że proces akwizycji języka polskiego jako drugiego w edukacji i adaptacji jest ściśle powiązany z jakością relacji uczeń-nauczyciel. Rodzice podkreślają, że poprawa relacji z polski-

mi nauczycielami i pracownikami placówki jest istotnym powodem nauki języka (36,4% odpowiedzi, rys. 1), co jest ściśle skorelowane z potrzebą wsparcia emocjonalnego.

W analizach jakościowych (pytanie 9), wsparcie polegające na nawiązaniu kontaktu podobnego do przyjacielskiego żeby dziecko czuło się dobrze pod czas nauki oraz życzliwe podejście, które dodaje dziecku pewności siebie wyznacza nowy standard roli polonisty: jest to rola, w której metodyczna sprawność jest uzupełniona gotowością do dostrzeżenia indywidualnego wysiłku i akceptacji błędów jako naturalnego elementu procesu akwizycji. Postrzeganie języka polskiego przez ucznia cudzoziemskiego jako narzędzia awansu i klucza do akceptacji, a nie źródła frustracji, jest bezpośrednim efektem tak zdefiniowanej, empatycznej pedagogiki.

Rola nauczyciela polonisty w środowisku wielokulturowym uległa fundamentalnej transformacji: z tradycyjnego korektora językowego na aktywnego animatora integracji społecznej i kulturowej. Skuteczność adaptacji uczniów cudzoziemskich jest determinowana systemowym wsparciem, ale w decydującej mierze zależy od kompetencji interkulturowej i afektywnej kadry pedagogicznej. Wyniki podkreślają, że kluczowymi strategiami wsparcia nauczyciela, z perspektywy rodziców, są: obniżanie lęku komunikacyjnego, stosowanie prostych i dostosowanych metod oraz budowanie relacji opartej na szacunku i cierpliwości. To polonista poprzez swoją metodykę i wrażliwość nadaje kierunek transformacji szkoły w prawdziwie integracyjną i otwartą przestrzeń edukacyjną.

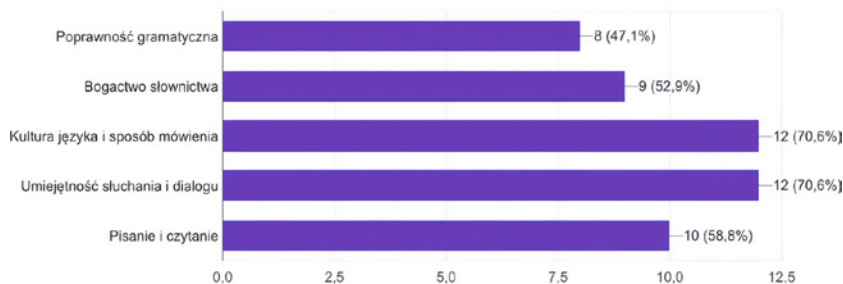
Analiza badań ankietowych i podsumowanie znaczenia kompetencji językowych

Analiza wyników przeprowadzonej ankiety pozwala na sformułowanie istotnych wniosków dotyczących znaczenia kompetencji językowych nauczyciela przedszkolnego i wczesnoszkolnego w edukacji polonistycznej. Odpowiedzi respondentów ukazują, że nauczyciel nie jest jedynie przekazicielem wiedzy, lecz również wzorem kultury języka i sposobu komunikowania się z dzieckiem.

Najwięcej wskazań otrzymały umiejętności słuchania i prowadzenia dialogu oraz kultura języka i sposób mówienia

Które elementy języka wymagają największej pracy w edukacji wczesnoszkolnej? (można zaznaczyć kilka)

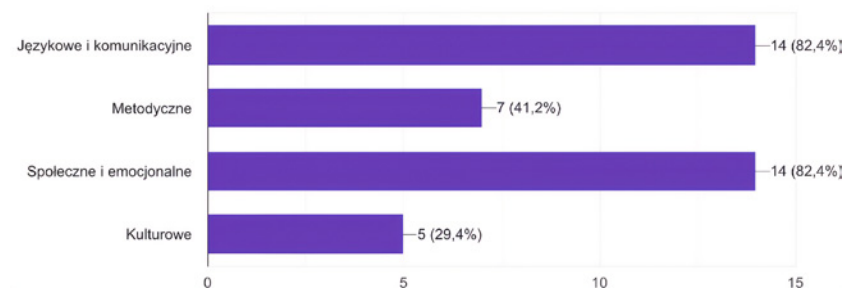
17 odpowiedzi

Rys. 4. Elementy języka wymagające największej pracy

Jakie kompetencje nauczyciela uważa Pan/Pani za najważniejsze w edukacji polonistycznej dziecka?

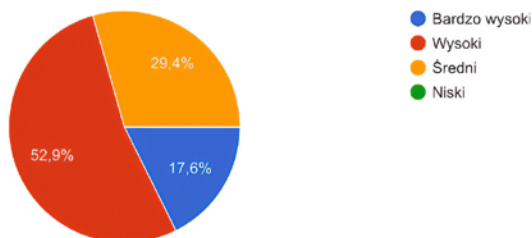
17 odpowiedzi

Rys. 5. Najważniejsze kompetencje nauczyciela w edukacji polonistycznej dziecka

Jak Pan/Pani ocenia ogólny poziom kompetencji językowych nauczycieli wczesnoszkolnych/przedszkolnych?

17 odpowiedzi

Rys. 6. Ocena poziomu kompetencji językowych nauczycieli

(70,6%). Wyniki te dowodzą, że respondenci dostrzegają konieczność rozwijania u dzieci kompetencji komunikacyjnych, a nie tylko poprawności językowej. Wysoko oceniono także pisanie i czytanie (58,8%), co potwierdza, że rozwój języka pisanego i mówionego pozostaje ze sobą ściśle powiązany.

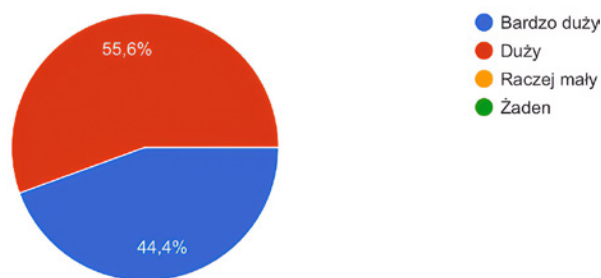
Najwyżej oceniono kompetencje społeczne i emocjonalne oraz językowe i komunikacyjne (82,4%). Z kolei kompetencje kulturowe i metodyczne uzyskały mniejsze poparcie. Wyniki te

świadczą o przekonaniu, że skuteczność nauczyciela w edukacji językowej zależy od jego zdolności do budowania relacji, empatii i umiejętnego posługiwania się językiem w sytuacjach wychowawczych.

Większość respondentów oceniła kompetencje językowe nauczycieli jako wysokie (52,9%) lub bardzo wysokie (17,6%), co wskazuje na pozytywne postrzeganie jakości pracy pedagogicznej w tym zakresie. Jednak część ankietowanych (29,4%) uznała poziom kompetencji za średni, co może świadczyć

W jakim stopniu nauczyciel ma wpływ na rozwój językowy dziecka?

18 odpowiedzi

Rys. 7. W jakim stopniu nauczyciel ma wpływ na rozwój językowy dziecka

➔ o potrzebie dalszego doskonalenia warsztatu językowego nauczycieli.

Respondenci jednoznacznie potwierdzili, że nauczyciel ma bardzo istotny wpływ na rozwój językowy dziecka. Wskazuje to na świadomość roli pedagoga jako osoby, która nie tylko uczy, ale również modeluje język i sposób komunikacji. To właśnie poprzez codzienne interakcje, rozmowy, czytanie i zabawy językowe nauczyciel wpływa na rozwój słownictwa, poprawność gramatyczną

życie. To właśnie te elementy stanowią fundament profesjonalizmu w zawodzie nauczyciela.

Podsumowanie

Niniejszy artykuł oraz przeprowadzone badania potwierdzają, że kompetencje językowe nauczyciela są nieodłącznym elementem jego profesjonalizmu i skuteczności dydaktycznej. Obejmują one nie tylko poprawność językową, lecz także zdolność do prowadzenia dialogu,

Jakie znaczenie ma dla Ciebie stałe doskonalenie zawodowe w pracy nauczyciela (np. szkolenia, warsztaty, obserwacje koleżeńskie)? (Jeśli wypełnia nauczyciel)

14 odpowiedzi

Rys. 8. Znaczenie stałego doskonalenia zawodowego nauczyciela

oraz umiejętność logicznego wyrażania myśli przez dziecko.

Wyniki ankiety potwierdzają, że większość nauczycieli dostrzega dużą wartość w stałym doskonaleniu zawodowym. Regularne szkolenia, warsztaty i kursy pozwalają nie tylko rozwijać wiedzę merytoryczną, ale także poszerzać kompetencje językowe i komunikacyjne. Współczesna edukacja wymaga od nauczyciela otwartości na zmiany, refleksji nad własnym warsztatem pracy i gotowości do uczenia się przez całe

rozumienia potrzeb dziecka i wspierania jego rozwoju komunikacyjnego. Wyniki badań wskazują na wysoką świadomość roli języka w edukacji przedszkolnej i wczesnoszkolnej oraz na potrzebę dalszego doskonalenia zawodowego nauczycieli w tym zakresie. Refleksja ta stanowi punkt wyjścia do dalszych rozważań nad kształtowaniem kompetencji komunikacyjnych nauczycieli i poszukiwaniem skutecznych metod wspierania rozwoju językowego dzieci w środowisku przedszkolnym i szkolnym.

BIBLIOGRAFIA:

- Bąk P. *Gramatyka języka polskiego, Zarys popularny*, Warszawa 1984.
- Borawska – Kalbarczyk K. *Edukacja polonistyczna w klasach I–III szkoły podstawowej. Teoria i praktyka*. Warszawa 2013.
- Grabias S. *Język, poznanie, interakcja*, Lublin 2013.
- Kobyłecka E. *O kompetencjach aksjologicznych nauczyciela*, [w:] *Problemy Profesjologii*, Zielona Góra 2015/2.
- Komorowska H. *Jak nie zniechęcić ocenę, a zainteresować nauką?*, [w:] *Języki Obce w Szkole*, Warszawa 2021/2.
- Krzyżak D. *O potrzebie badań nad kompetencją językową nauczycieli i uczniów*, [w:] *Poradnik Językowy*, Warszawa 1999/8-9.
- Mystkowska A. – Wiertelak A. *Emocje w uczeniu się i nauczaniu języka obcego*, [w:] *Języki Obce w Szkole*, Warszawa 2024/2.
- Małochleb P., *Angelus*, [w:] *Polonistyka: czasopismo dla nauczycieli*, Poznań 2023/5.
- Nagórko A. *Zarys gramatyki polskiej*, Warszawa, 2010.
- Okoń W. *Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej*, Warszawa 1996.
- Palka S. *Pedagogika w stanie tworzenia*, Kraków 1999.
- Palka S. *Związki pedagogiki ogólnej z teorią i praktyką dydaktyczną*, [w:] *Pedagogika ogólna a teoria i praktyka dydaktyczna*, Kraków 2011.
- Piekarski J. *Profesjonalizm nauczyciela. Kompetencje i standardy*, Kraków 2015.
- Pieprzyk M. *Nauczanie języka obcego dzieci. Rozwijanie umiejętności językowych i komunikacyjnych dziecka*, Poznań 2016.
- Raźniak A. *Rozwój świadomości fonologicznej dziecka w języku ojczystym i obcym*, [w:] *Języki Obce w Szkole*, Warszawa 2016/1.
- Materiały empiryczne: Raport z badań własnych (Ankieta) pt. *Rola nauczyciela w edukacji polonistycznej dziecka z Ukrainy* (2025). Dane niepublikowane.
- Materiały empiryczne: Raport z badań własnych (Ankieta) pt. *Kompetencje językowe nauczyciela przedszkolnego i wczesnoszkolnego w edukacji polonistycznej* (2025). Dane niepublikowane.

Joanna Gąsiorowska

Najbardziej cenione kompetencje wśród pracodawców w roku 2025: czego szukają pracownicy przyszłości?

W dynamicznie zmieniającym się świecie pracy, który w 2025 roku jest jeszcze bardziej zdominowany przez technologię i globalne wyzwania, pracodawcy coraz bardziej skupiają się na kompetencjach, które pozwolą im odnieść sukces na konkurencyjnym rynku. Jakie umiejętności będą najbardziej pożądane w najbliższych latach? Oto przegląd najważniejszych kompetencji, które będą ceniene przez pracodawców w 2025 roku.

- 1. Umiejętności cyfrowe i technologiczne.** W dobie sztucznej inteligencji, automatyzacji i rozwoju technologii cyfrowych, podstawowa znajomość narzędzi IT, programowania czy analizy danych będzie koniecznością. Pracodawcy poszukują osób, które potrafią korzystać z nowoczesnych platform, rozumieją podstawy bezpieczeństwa cyfrowego oraz potrafią wprowadzać innowacje technologiczne w codziennej pracy.
- 2. Kompetencje miękkie i inteligencja emocjonalna.** Chociaż technologia odgrywa kluczową rolę, to kompetencje interpersonalne staną się jeszcze ważniejsze. Umiejętność komunikacji, empatii, pracy zespołowej oraz rozwiązywania konfliktów będą

nieodzowne, szczególnie w środowiskach pracy hybrydowej i zdalnej.

- 3. Krytyczne myślenie i rozwiązywanie problemów.** W świecie pełnym danych i informacji, zdolność analizy sytuacji, wyciągania wniosków oraz kreatywnego rozwiązywania problemów będzie kluczowa. Pracodawcy cenią osoby, które potrafią myśleć krytycznie i proponować innowacyjne rozwiązania.
- 4. Adaptacyjność i elastyczność.** Rynek pracy w 2025 roku będzie wymagał od pracowników ciągłego uczenia się i dostosowywania się do zmieniających się warunków. Umiejętność szybkiego reagowania na zmiany i otwartość na nowe wyzwania to kompetencje, które będą wyróżniały najlepszych kandydatów.
- 5. Zorientowanie na zrównoważony rozwój i odpowiedzialność społeczna.** Coraz więcej firm kładzie nacisk na działania proekologiczne, CSR oraz etyczne podejście do biznesu. Pracownicy, którzy rozumieją i promują wartości zrównoważonego rozwoju, będą cieszyć się większym uznaniem na rynku pracy.
- 6. Umiejętność pracy w zespole i zarządzania projektami.** Współcze-

sne środowisko pracy wymaga od pracowników nie tylko współpracy, ale także zdolności do prowadzenia projektów i organizacji własnej pracy. Umiejętność zarządzania czasem i priorytetami będzie kluczowa.

Rok 2025 to czas, gdy kompetencje techniczne będą koniecznością, ale równie ważne staną się umiejętności miękkie, adaptacyjność i odpowiedzialność społeczna. Przyszli absolwenci i młodzi pracownicy powinni więc inwestować w rozwijanie zarówno swoich umiejętności cyfrowych, jak i interpersonalnych, aby sprostać oczekiwaniom najbardziej wymagających pracodawców.

Aby zwiększyć swoje szanse na rynku pracy, warto już teraz zwracać uwagę na rozwijanie kompetencji takich jak: nauka programowania, komunikacja interpersonalna, krytyczne myślenie, zarządzanie projektami oraz wiedza o zrównoważonym rozwoju. Uczelnie coraz częściej oferują kursy i szkolenia z tych dziedzin, więc warto korzystać z dostępnych możliwości. Przyszłość pracy należy do tych, którzy nie boją się zmian i są gotowi na ciągłe uczenie się. Kompetencje w 2025 roku będą kluczem do sukcesu na rynku pracy.

Dominik Muchajer

„Relacje mają znaczenie – sekret dobrze funkcjonującej szkoły”

Współczesna szkoła staje się coraz bardziej zróżnicowanym środowiskiem edukacyjnym, w którym spotykają się uczniowie i nauczyciele o odmiennych doświadczeniach, pochodzeniu społecznym i kulturowym oraz systemach wartości. Zróżnicowanie to, choć może stanowić wyzwanie w procesie komunikacji i współpracy, nie powinno być postrzegane jako czynnik negatywny. Przeciwnie – różnorodność

perspektyw i doświadczeń może stać się źródłem inspiracji, innowacji oraz wzajemnego uczenia się bo przecież to nie tylko uczeń nabywa wiedzę od nauczyciela ale nauczyciel też może czegoś nauczyć się od swoich uczniów.

Fundamentem efektywnie funkcjonującej szkoły jest budowanie zdrowych relacji międzyludzkich, zarówno w środowisku nauczycielskim, jak i uczniowskim. To właśnie na gruncie wzajemnego

szacunku, otwartości i zrozumienia powstaje przestrzeń sprzyjająca współpracy, twórczości oraz rozwojowi kompetencji społecznych. Atmosfera zaufania i partnerstwa umożliwia wypracowywanie nowatorskich pomysłów, projektów i inicjatyw, które wzmacniają wizerunek szkoły jako miejsca nie tylko przekazywania wiedzy, lecz także kształtowania postaw opartych na empatii, współpracy i odpowiedzialności społecznej. ↻

Uczniowie spędzają w szkole wiele godzin dziennie, pozostając w stałym kontakcie z nauczycielami, dlatego relacje te powinny opierać się na szacunku, poczuciu bezpieczeństwa i akceptacji. Relacja uczeń-nauczyciel sprzyja nie tylko swobodzie i rozwojowi ucznia, ale stanowi również podstawę efektywnego procesu dydaktycznego. Uczniowie, którzy pozostają w dobrych relacjach z nauczycielami, wykazują większą motywację do nauki oraz częściej podejmują inicjatywę w zdobywaniu wiedzy chociażby poprzez uczestnictwo w konkursach czy dodatkowych projektach przedmiotowych. Dla nauczyciela natomiast jest to szansa na skuteczniejsze udzielanie konstruktywnej informacji zwrotnej, z której uczeń może czerpać cenne wskazówki do dalszego samorozwoju. Zdrowe relacje w środowisku szkolnym sprzyjają także respektowaniu obowiązujących zasad oraz zwiększają zaangażowanie uczniów w działania podejmowane na rzecz wspólnoty szkolnej.

Współcześnie coraz częściej mówi się o kryzysach emocjonalnych, z jakimi borykają się uczniowie zarówno szkół podstawowych, jak i ponadpodstawowych. Dla pedagogów, psychologów oraz wychowawców stanowi to ogromne

wyzwanie i wymaga intensywnej pracy ukierunkowanej na minimalizowaniu negatywnych doświadczeń młodzieży oraz wskazywanie skutecznych dróg radzenia sobie z trudnościami. Do najczęściej występujących problemów należą trudności edukacyjne, problemy rodzinne i emocjonalne, a także niedostosowanie społeczne, które coraz częściej dotyka młodych ludzi. Z danych Głównego Urzędu Statystycznego wynika, że z roku na rok wzrasta liczba uczniów wieku szkolnego posiadających orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, między innymi z powodu zagrożenia niedostosowaniem społecznym.

Niewiele współczesnych zawodów wymaga tak szerokiego zakresu kompetencji jak praca nauczyciela. Oprócz wiedzy merytorycznej niezwykle istotne są empatia, wrażliwość oraz umiejętność budowania pozytywnych relacji z uczniami. Można stwierdzić, że współczesny nauczyciel – podobnie jak lekarz – łączy wiedzę fachową z umiejętnościami interpersonalnymi i pedagogicznymi, które pozwalają skutecznie wspierać uczniów, w szczególności tych o specjalnych potrzebach edukacyjnych i wychowawczych. Nauczyciel XXI wieku to swoisty odkrywca, który każdego dnia mierzy się

z nowymi wyzwaniami swoich uczniów i aktywnie pomaga im je przezwyciężyć.

Należy jednak podkreślić, że skuteczne rozwiązywanie problemów edukacyjnych i wychowawczych wymaga nie tylko zaangażowania nauczyciela, ale również gotowości ucznia do współpracy oraz ścisłego współdziałania z rodzicami. Rodzice są bowiem integralną częścią życia szkolnego i istotnym elementem systemu edukacji – to oni powierzają swoje dzieci tej instytucji i współtworzą klimat szkoły.

Jak mawiał Jakub Tyłman: „Niemożliwe nie istnieje”. Dzięki wspólnym wysiłkom nauczycieli, uczniów oraz rodziców możliwe jest stworzenie szkoły, która – choć nieidealna jak z bajki – będzie miejscem efektywnej nauki i rozwoju, opartym na pozytywnym klimacie relacji.

Szkoła to przestrzeń budowania relacji i przyjaźni, niekiedy trwających całe życie, a także miejsce zapewniające poczucie bezpieczeństwa. Każdy uczeń, niezależnie od swojego wyglądu, przekonań czy pochodzenia, powinien czuć się w niej równy i akceptowany. Szkoła oparta na empatii, równości, wzajemnym szacunku i zrozumiałości stanowi klucz do realizacji wszystkich celów dydaktycznych i wychowawczych.

Joanna Gąsiorowska

Onboarding - szansa czy zagrożenie dla firm

Onboarding – czyli proces wdrażania nowego pracownika do organizacji – może być zarówno dużą szansą, jak i potencjalnym zagrożeniem dla firm, w zależności od jakości jego zaprojektowania i realizacji. Szanse (korzyści) biznesowe płynące z onboardingu to szybsza adaptacja i efektywność, wyższa retencja i mniejsze koszty rotacji, budowanie silnej kultury i zaangażowania, lepszy employer branding, automatyzacja i oszczędność czasu. Zagrożenia i wyzwania związane z onboardingem to brak struktury i przygotowania, wyższe koszty i straty, gdy onboarding zawiedzie, ryzyka bezpieczeństwa i zgodności, brak personalizacji i zaangażowania, problemy z technologią i komunikacją.

Kluczowe wnioski dla firm:

- onboarding to inwestycja strategiczna, to nie tylko „zapoznanie z firmą”, lecz kluczowy etap kształtowania relacji z pracownikiem, który wpływa na jego efektywność i lojalność;
- struktura, personalizacja i komunikacja są najważniejsze. Standardowe procedury powinny być uzupełnione o elementy personalizacji, feedbacku i bieżących pomiarów efektywności;
- wsparcie technologii co oznacza, że technologia pomaga ale sama nie wystarczy. Automatyzacja może zredukować czas i koszty, ale to dobra komunikacja i kultura organizacyjna decydują o jakości doświadczenia nowego pracownika.

Onboarding jest przede wszystkim szansą dla firm, jeśli zostanie odpowiednio wcześniej i profesjonalnie zaplanowany oraz wdrożony. Może znacząco poprawić wyniki biznesowe, wzmocnić kulturę organizacyjną i ograniczyć koszty. Z drugiej strony, źle przeprowadzony onboarding może stać się poważnym zagrożeniem, prowadząc do frustracji pracowników, problemów z retencją i ryzyk operacyjnych.

Onboarding to zwykle korzystny proces adaptacji pracownika, ale nie zawsze sprawdza się w każdym przypadku, szczególnie wtedy, kiedy jest źle przeprowadzony lub nieadekwatny do sytuacji konkretnej osoby. Dla kogo onboarding może być mało skuteczny lub wręcz niekorzystny: ➔

Jak to dzieje, że zapachy przywołują wspomnienia?

Zapach świeżo skoszonej trawy, perfumy dawno niewidzianej osoby, aromat pieczonego ciasta... Wystarczy chwila, aby przenieść się myślami do konkretnych miejsc i wydarzeń z przeszłości. Dlaczego właśnie zapachy mają tak niezwykłą moc przywoływania wspomnień?

Odpowiedź kryje się w budowie naszego mózgu. Zmysł węchu jest bezpośrednio powiązany z układem limbicznym – obszarem odpowiedzialnym za emocje i pamięć. W przeciwieństwie do innych zmysłów, takich jak wzrok czy słuch, informacje zapachowe trafiają do tych struktur niemal bezpośrednio, bez „pośredników”. To sprawia, że zapachy są

silniej związane z emocjami i zapisują się w pamięci w bardziej intensywny sposób.

Co więcej, zapachy często towarzyszą ważnym momentom w naszym życiu, nawet jeśli nie zwracamy na nie świadomej uwagi. Aromat kawy może przypominać poranki w domu rodzinnym, a zapach deszczu – wakacje spędzone u dziadków. Kiedy ponownie zetkniemy się z danym zapachem, mózg automatycznie „odtworza” związane z nim emocje i obrazy. Co ciekawe, badania sugerują, że zapachy mogą być przechowywane w naszej pamięci nawet przez 50 lat, zachowując swoją intensywność i zdolność do wywoływania wspomnień.

Zjawisko to bywa nazywane „efektem pamięci zapachowej”. Wspomnienia wywołane zapachami są często bardziej żywe i emocjonalne niż te przywoływane przez obrazy czy dźwięki. Niekiedy pojawiają się nagle i niespodziewanie, potrafiąc na chwilę całkowicie zmienić nasz nastrój.

Warto więc świadomie wykorzystywać tę niezwykłą właściwość naszego umysłu. Jednym z ciekawych pomysłów są tzw. „pocztówki zapachowe”. Wyjeżdżając w podróż czy na wakacje, możemy kupić niewielki flakonik perfum lub olejku zapachowego i używać go tylko w tym czasie. Później, np. zimą, wystarczy powrócić do tego zapachu, aby niemal natychmiast przywołać obrazy, emocje i atmosferę tamtych chwil.

Zapachy są więc czymś więcej niż tylko bodźcami zmysłowymi – stanowią połączenie między teraźniejszością, a przeszłością. Dzięki nim możemy wracać do chwil, które wydawały się dawno zapomniane i przeżywać je na nowo, choćby przez krótką chwilę.

- osoby, które otrzymują zbyt dużą ilość informacji na raz. Nowi pracownicy mogą poczuć się przytłoczeni jeśli onboarding zawiera zbyt dużo informacji przekazanych w zbyt krótkim czasie, zwłaszcza w pierwszych dniach. To prowadzi do przeciążenia umysłowego i mniejszej retencji wiedzy;
- pracownicy, dla których brak jest jasnych oczekiwań i roli. Jeżeli onboarding nie ustala konkretnych celów, obowiązków i oczekiwań, osoba może czuć się zagubiona i zdezorientowana w zakresie obowiązków, co szybko prowadzi do frustracji i niskiej motywacji;
- zdalni lub hybrydowi pracownicy bez odpowiedniej integracji. Osoby pracujące zdalnie częściej czują się izolowane, jeśli onboarding nie oferuje realnych sposobów na budowę relacji z zespołem. W takiej sytuacji proces może nie spełniać swojej funkcji integracyjnej;
- nowi pracownicy, którzy spotykają się z nieprzyjaznym zespołem. Nawet dobrze skonstruowany onboarding może zawieść, jeśli środowisko pracy jest nieprzyjazne, a współpracownicy nie są otwarci na pomoc; to osłabia adaptację i integrację;

Źródło grafiki: <https://dlamanagrow.pl/kadry/witaj-zespole-czyli-onboarding-pozytywnym-wydaniu>

- osoby, które oczekują bardziej spersonalizowanego wsparcia. Standardowy, „one-size-fits-all” onboarding nie działa dobrze dla osób z różnymi stylami uczenia się czy różnymi doświadczeniami zawodowymi. Jeśli proces nie uwzględnia ich indywidualnych potrzeb, może być mniej efektywny;
- nowi pracownicy, których szkolenie jest powierzchowne lub źle przygotowane. Brak właściwych szkoleń, mentorów lub wsparcia prowadzi do poczucia, że nie są odpowiednio przygotowani do wykonywania swojej pracy, co obniża ich pewność siebie i efektywność.

NAUKA BEZ OPŁAT

Pod patronatem Poznańskiej Akademii
Medycznej im. Księcia Mieszka I

KIERUNKI:

- 1 TECHNIK FARMACEUTYCZNY**
- 2 TECHNIK MASAŻYSTA**
- 3 TERAPEUTA ZAJĘCIOWY**
- 4 OPIEKUN MEDYCZNY**

CZESNE
0zł

*Rekrutacja
trwa!*

www.cep.edu.pl

ul. Bułgarska 55, Poznań

61 828 09 40

kontakt@pce.szkola.pl